

Arrest

nr. 50 399 van 28 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. AMDOUNI, die loco advocaat S. DE BOSSCHERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit het dorp Dalar, gelegen in het district Artashat, Armenië. U woonde er met uw man, uw meerderjarige dochters A. (OV 6.522.483) en N. (OV 6.522.481) en uw twee minderjarige kinderen. Uw schoonmoeder, K. A. (OV 5.909.476) was tot 1996 dorpshoofd in Dalar. Bij haar aftreden nam zij alle documenten met betrekking tot de zaken in het dorp met zich mee. Zij bleef na haar aftreden actief in de politiek. Zij en uw man steunden de lokale oppositie in het dorp. In 2005 steunde zij de kandidatuur van Tigran Petrosyan bij de dorpshoofdverkiezingen. Tigran Petrosyan won deze verkiezingen van Geghram Badalyan, het zittende dorpshoofd. Na zijn verkiezing wilde Petrosyan Badalyan strafrechtelijk laten vervolgen voor fraude en onregelmatigheden tijdens zijn bestuursperiode. Uw

schoonmoeder had hem hierop gewezen en dankzij de documenten die zij destijds mee had genomen konden de beschuldigingen bewezen worden. Hierna werden Petrosyan, uw man en uw schoonmoeder bedreigd door medestanders van Badalyan. Zij wilden (onder andere) in het bezit komen van de documenten. Badalyan zelf dreigde wraak te nemen op uw schoonmoeder en Petrosyan. Na de doodsb bedreigingen van Badalyan vluchtte uw schoonmoeder in april 2006 naar België, waar zij asiel aanvraagde. In augustus 2006 werd Petrosyan door Badalyan vermoord. Na de dood van Petrosyan werden er nieuwe verkiezingen gehouden, waarna Gagik Alexanyan, een medestander van Badalyan, aan de macht kwam. Sinds zijn verkiezing kreeg uw gezin meer problemen. Uw man werd regelmatig meegenomen in periodes dat er verkiezingen werden gehouden en er werden geregeld huiszoekingen gehouden. Toen uw schoonmoeder naar België vertrok, had ze de documenten aan uw man toevertrouwd. Politieagenten en medewerkers van Alexanyan wilden zo in het bezit komen van deze documenten. Deze situatie bleef voortduren tot 2009. Op 28 juli voerden politieagenten bij jullie thuis een laatste huiszoeking uit. Ze zeiden tegen uw man dat hij de volgende dag naar het politiebureau moest komen. Uw man ging hier op in. Kort hierna kreeg hij een convocatie van de politie van Artashat om op het bureau te verschijnen op 2 augustus. Indien uw man niet zou komen, zou er een zaak tegen hem gefabriceerd worden. Hiermee was ook op 29 juli bedreigd. Omdat de zaken uit de hand liepen vertrok uw man op 30 juli 2009 uit het dorp. U hebt sindsdien niets van hem vernomen. Na zijn vertrek kwamen politieagenten bijna elke dag naar u om te vragen of uw man al teruggekeerd was. Zij dreigden ermee u en de kinderen mee te nemen en op te sluiten om uw man te dwingen zich aan te melden. Hierop besloot u om het land te verlaten. Op 14 augustus 2009 verliet u met uw kinderen Armenië. Via Moskou, waar u twee maanden bij uw broer verbleef, en Wit-Rusland reisden jullie naar België, waar jullie aankwamen op 4 november 2009 en de volgende dag asiel aanvraagden. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw militair boekje, werkboekje, huwelijksakte, diploma pedagogie, getuigschrift van uw opleiding tot verpleegster, de geboorteaktes van uw kinderen, een internetartikel d.d.31/08/2006, afkomstig van de website zhamanek.com en het diploma middelbaar onderwijs en een attest van de muziekschool van uw dochter A.. Op 22 juni 2010 maakte u per fax nog kopies van twee politieconvocaties op naam van uw man over.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van de problemen die uw man en uw schoonmoeder kenden met de lokale autoriteiten. Zij zouden problemen hebben gekend omwille van hun politieke activiteiten voor de oppositie en gericht tegen Geghram Badalyan en Gagik Alexanyan. Zij zouden ook aan de basis hebben gelegen van de beschuldigingen van fraude en onregelmatigheden ten laste van Badalyan. (CGVS d.d.17/06/2010, p.10-11)

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat in het kader van de asielaanvraag van schoonmoeder door mij reeds een weigeringsbeslissing werd genomen op 26 maart 2009. Na intrekking werd een nieuwe weigeringsbeslissing genomen op 11 augustus 2009. Tegen deze beslissing werd geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV). Haar asielaanvraag was eveneens gebaseerd op de problemen die zij en uw man hadden gekend met Geghram Badalyan en zijn medestanders. Verschillende elementen (o.a. met betrekking tot de door haar aangekaarte fraude) deden mij besluiten dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door haar aangehaalde problemen. Gelet op het voorgaande en op het feit dat u zich grotendeels op dezelfde problemen baseert voor uw asielaanvraag, wordt ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze ondermijnd.

Bijkomende vaststellingen met betrekking tot uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uit uw verklaringen blijkt dat de documenten die uw schoonmoeder aan uw man zou hebben gegeven een doorslaggevende rol spelen in uw asielrelaas. Gevraagd naar de reden waarom u Armenië ontvluchtte, verklaarde u dat de politie en het dorpsbestuur deze documenten nodig hadden en daarom bij jullie thuis langs kwamen en jullie bedreigden. (CGVS, p.10) Deze documenten zouden de basis vormen van de fraude die Petrosyan onthuld had. (CGVS, p.11) Omwille van deze documenten zou uw man ook opgesloten zijn geweest. (CGVS, p.16) Ook Alexanyan wilde, na zijn verkiezing, deze documenten in handen krijgen. (CGVS, p.16) Tot 2009 kende uw man problemen omwille van deze documenten. (CGVS, p.20)

De geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake wordt echter op ernstige wijze ondermijnd door de vaststelling dat uw schoonmoeder doorheen haar asielprocedure op geen enkel moment tijdens haar asielprocedure melding maakte van het bestaan van deze documenten. Noch voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), noch tijdens de drie gehoren op het Commissariaat-generaal, noch in het beroepschrift ingediend bij de RvV tegen de eerste beslissing van het Commissariaat-generaal van 26 maart 2009 sprak uw schoonmoeder over deze documenten. Gelet op het belang van deze documenten bij het bekendmaken en aanklagen van de fraude – zonder deze zou er volgens u geen zaak tegen Badalyan geweest zijn (CGVS, p.13) – en gelet op het feit dat uw schoonmoeder

deze documenten in bewaring gaf aan uw man, die er ten allen tijde over kon beschikken (CGVS, p.17), is het niet geloofwaardig te noemen dat uw schoonmoeder geen enkele melding van deze documenten zou maken indien deze werkelijk zouden bestaan. Zelfs toen er gevraagd werd of er bewijzen bestonden van de problemen die zij gekend had, antwoordde zij ontkennend. (K. A. – CGVS 2, p.5) U kon hiervoor geen verklaring bieden. (CGVS, p.22)

Daarnaast dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen omtrent de door Badalyan gepleegde en door Petrosyan onthulde fraude niet overeenkomen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. U verklaarde dat de fraude handelde over grondverdeling en dat er ook mijnen en gebouwen bij betrokken waren. (CGVS, p.12) Uit bovenvermelde informatie blijkt echter dat de fraude waarvan sprake is betrekking heeft op het feit dat Badalyan graan had aangenomen van dorpelingen als betaling van belastingen zonder hiervoor een ontvangstbewijs op te stellen en dat hij het lokale postkantoor had verhuurd voor 98 jaar.

Bovendien werden met betrekking tot de problemen die uw man en schoonmoeder hebben gekend omwille van hun politieke activiteiten enkele tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen en deze van uw schoonmoeder. Zo verklaarde uw schoonmoeder dat uw man in 1999 problemen kreeg op zijn werk in de zoo van Artashat. Naar aanleiding van zijn kandidatuur voor de lokale verkiezingen dat jaar zou men hebben geprobeerd om hem te laten ontslaan. (K. A. – DVZ, p.22) U verklaarde echter dat uw man reeds rond 1995, i.e. ruim voor zijn kandidatuur, ontslagen werd door de zoo. U wist niet wat de reden was geweest voor zijn ontslag. Geconfronteerd met de verklaringen van uw schoonmoeder verklaarde u enkel niet meer te weten wanneer hij ontslag nam, hetgeen geenszins kan volstaan als verklaring voor uw eerdere antwoord. (CGVS, p.22) Daarnaast verklaarde uw schoonmoeder dat er op haar huis geschoten werd op 25 april 2006. Hierbij zou er naar haar geroepen zijn dat ze binnen de twee dagen moest vertrekken, zoniet zouden uw man en kinderen gedood worden. U verklaarde daarentegen dat uw schoonmoeders huis niet werd beschoten. (CGVS, p.21) Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde u enkel dat u zich een dergelijk feit niet herinnerde. (CGVS, p.21) Dat u een dergelijk ingrijpend incident, waarbij uw eigen gezin bedreigd werd, niet zou herinneren is niet geloofwaardig te noemen. Tot slot verklaarde uw schoonmoeder dat na de verkiezing van Petrosyan als dorpshoofd in 2005 Gagik Alexanyan zijn echtgenote benoemde tot hoofd van de kleuterschool waar u ook werkte. (Khatchatiryan Arous – DVZ, p.23) U verklaarde daarentegen dat Alexanyan dit pas deed nadat hij verkozen was tot dorpshoofd, i.e. in 2006, na de dood van Petrosyan. (CGVS, p.15)

Daarnaast maakte uw dochter Arusyak melding van een poging om haar te ontvoeren op straat. Zij stelde daarbij dat de problemen die jullie kenden uitgingen van de machthebbers in het dorp omdat ze de documenten wilden. (K. A. – CGVS, p.5) U maakte voor het Commissariaat-generaal echter op geen enkel moment melding van dit incident. Dat u een dergelijk belangwekkend incident niet zou vermelden indien dit werkelijk gebeurd was, is niet geloofwaardig te noemen, te meer daar u wel sprak over het feit dat u bang was als uw kinderen naar school gingen (CGVS, p.19). Bovendien is het weinig geloofwaardig te noemen dat uw dochter niet meer zou weten in welke maand dit voorval plaatsvond (K. A. – CGVS, p.5).

Voorts waren uw verklaringen op bepaalde punten zeer vaag. Zo kon u niet met zekerheid zeggen wanneer de eerste huiszoeking bij jullie thuis werd gehouden (CGVS, p.14), wist u niet hoe vaak uw man werd opgesloten (CGVS, p.15) en kon u niet zeggen wanneer hij voor het eerst onderdook om een opsluiting te ontlopen (CGVS, p.21). Het is niet geloofwaardig te noemen dat u slechts dermate vage verklaringen kan afleggen met betrekking tot zaken die raken aan de kern van uw asielrelaas - met name de problemen die uw man kende met de politie – indien u werkelijk een actuele en gegronde vrees voor vervolging zou kennen.

De door u neergelegde politieconvocaties op naam van uw man vermogen niet om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u enkel faxkopies hebt overgemaakt aan het Commissariaat-generaal. U hebt nagelaten om binnen de voorziene termijn de originelen over te maken (CGVS, p.17). Bijgevolg kan de authenticiteit van de documenten en de hierin vervatte gegevens niet nagegaan worden. Bovendien staat hierin vermeld dat uw man wordt opgeroepen in het kader van de strafzaak tegen een zekere Levik (de achternaam was onleesbaar) en Andranik Toros Torosyan. U maakte geen enkele melding van deze personen tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal. Bovendien vermelden zij niet de hoedanigheid waarin uw man werd opgeroepen. Bijgevolg vormen zij geen objectieve stavingstukken van uw verklaring als zou uw man opgeroepen zijn om hem onder druk te zetten om de documenten te staven (CGVS, p.17).

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat uit de door u neergelegde geboorteaktes van uw minderjarige kinderen blijkt dat er voor hen op 11 augustus 2009 paspoorten werden afgeleverd. (CGVS, p.5) U ontkende in eerste instantie dat er voor hen paspoorten waren aangevraagd. Voor de reis naar Moskou zouden de geboorteaktes gebruikt zijn. (CGVS, p.5-6) Even later gaf u dan toe dat uw

broer paspoorten voor de kinderen aanvraag bij de paspoortdienst van Artashat. (CGVS, p.6) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat deze dienst deel uitmaakt van de politieafdeling. Uit uw verklaringen blijkt dat medewerkers van de politie in Artashat eveneens betrokken waren bij de intimidatie van uw man. (CGVS, p.14, 17) Dat u vrijwillig in contact zou treden met een dienst van wie de door u verklaarde vervolging uitgaat, al dan niet via een familielid, om via officiële weg paspoorten te bekomen valt niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging.

Bijgevolg dient te worden besloten dat u door uw houding niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming vast te stellen. De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw militair boekje, werkboekje, huwelijksakte, diploma pedagogie, getuigschrift van uw opleiding tot verpleegster, de geboorteaktes van uw kinderen, en het diploma middelbaar onderwijs en een attest van de muziekschool van uw dochter Arusyak bevatten enkel gegevens betreffende de identiteit van u en uw kinderen die door mij niet in twijfel getrokken worden. Het internetartikel d.d.31/08/2006, afkomstig van de website zhamanek.com gaat volgens u enkel over het feit dat Tigran Petrosyan werd gedood door Geghram Badalyan. Dit feit wordt door mij niet betwist. U noch uw man of schoonmoeder worden in dit artikel echter vermeld. (CGVS, p.7) Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit artikel reeds voorgelegd werd in het kader van de asielaanvraag van uw schoonmoeder. (CGVS, p.7) Destijds werd reeds geoordeeld dat dit de geloofwaardigheid van haar asielrelaas en de door haar verklaarde vrees niet kon aantonen. De overige documenten werden reeds eerdere besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert aan dat haar asielaanvraag ten onrechte werd geweigerd. Zij stelt dat haar dossier niet over dezelfde kam kan geschoren worden met het dossier van haar schoonmoeder daar de feiten die zij aanhaalt dateren van na diens vertrek in 2006. Voorts betoogt verzoekster dat zij zich niet inlaat met politiek en niet precies weet waarover de fraude gaat. Aangaande de beschieting van het huis dacht verzoekster dat gevraagd werd of haar eigen huis was beschoten, wat niet het geval was. Zij gaf ontelbare keren aan dat haar kinderen werden lastig gevallen maar vermeldde niet dat haar dochter op het nippertje ontsnapte aan een ontvoering omdat dit haar nooit werd gevraagd.

Verzoekster stelt dat het praktisch onmogelijk was originele politieconvocaties binnen vijf dagen over te maken aan het commissariaat-generaal. Zij volhardt een gegronde vrees voor vervolging wegens de politieke overtuiging van haar echtgenoot en schoonmoeder en omwille van de situatie in haar dorp Dalar te koesteren. Verzoekster vraagt minstens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

De bestreden beslissing is ondermeer gesteund op de wezenlijke bevindingen van de commissaris-generaal dat verzoeksters vluchtrelaas ongeloofwaardig is doordat zij haar relaas steunt op dezelfde feiten, waarop haar schoonmoeder haar asielaanvraag baseerde in 2006. Deze werd geweigerd daar geen geloof kon worden gehecht aan de aangehaalde problemen. Verzoeksters argument, dat beide asielaanvragen niet over dezelfde kam mogen worden geschoren werpt geen ander licht op deze vaststelling. Ondanks het tijdsverloop staat onmiskenbaar vast dat de kern van het relaas en het voorgehouden vluchtmotief, i.e. de betrokkenheid bij een fraudezaak en een politieke machtsstrijd op lokaal niveau, identiek is. De commissaris-generaal kan, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de asielzoeker zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de asielzoeker met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Bovendien blijkt dat verzoeksters verklaringen omtrent het voorwerp van de fraude niet te rijmen vallen met de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 12: Cedoca-antwoorddocument van 17 maart 2009). Zij stelt dienaangaande dat zij niet precies weet waar de fraudezaak om draait daar zij politiek niet geëngageerd is. Deze bewering verschoont geenszins haar inaccurate weergave van de werkelijkheid. Van iemand die de ingrijpende beslissing neemt haar land van herkomst te ontvluchten omwille van een voorgehouden betrokkenheid van haar familie in een

fraudezaak op lokaal niveau kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij weet waarop de fraude betrekking heeft. Verzoekster voldoet niet aan deze verwachting. Voorts kon verzoekster haar relaas niet staven met pertinente bewijskrachtige stukken. Evenmin geeft zij aan ernstige en aanhoudende pogingen te hebben ondernomen alsnog enige stavingstukken te bekomen. De loutere bewering dat dit praktisch onmogelijk is, is niet afdoende. Er werd tevens vastgesteld dat verzoekster, via haar broer, paspoorten van haar kinderen aanvraag en verkreeg bij dezelfde politieafdeling die zij beweert te vrezen. Dit gegeven ondermijnt finaal verzoeksters geloofwaardigheid. De bestreden beslissing dient te worden gelezen als een geheel en is gesteund op pertinente gronden. Verzoeksters betoog is opgebouwd uit vergoelijkings- en a posteriori geponeerde loutere beweringen. Zij werpen geen ander licht op de bestreden beslissing.

2.2.2. Verzoekster vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor bij haar (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat zij niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn, noch geeft zij aan waarom zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De Raad ontwaart geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwetsieve status.

2.3. Het enig middel is ongegrond.

Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER